

Salezijanski VESTNIK

Obisk vrhovnega predstojnika

Okuženi s tem svetom

Praznik mladih

598

NOVEMBER–DECEMBER 6 2015

GLASILO ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

Potrebno znamenje

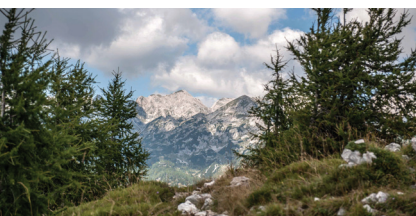
■ Janez Vodičar

Večino svojega življenja živim sredi sveta, kjer se na vsakem koraku srečujem s podobo sv. Janeza Boska.

V Afriki je nekaj posebnega videti, kako so Afričani priredili podobo tega svetnika svojim potrebam. Sv. Janez Bosko je pridobil afriške poteze, ni pa izgubil svojega razpoznavnega znamenja: vedno je obdan z mladimi. Morda imamo prav zaradi tega kje shranjeno podobico tega svetnika, da nas spomni na mlade. Sedaj, ko bomo končno tudi v Sloveniji imeli svetišče, ki bo njemu posvečeno, bo to znamenje še bolj navzoče in nas bo še večkrat lahko vabilo, da mislimo na mlade.

Ne le da živim tam, kjer je veliko podob tega svetnika, živim tudi sredi ljudi, kjer so mladi bolj ali manj preskrbljeni. Saj verjamem, da je treba vseeno moliti za mlade iz našega, dobrega okolja, poskušati kaj narediti, a gotovo niso to tisti mladi, ki jih lahko povežemo s svetim Janezom Boskom. Njegovi so bili reveži, prepuščeni ulici, brez prave družine in vzgoje, brez možnosti šolanja in zdravega preživljanja prostega časa. Kjer sam učim in delam, bi bilo greh govoriti o zapuščenih mladini. Bolj ali manj imajo vsi dobre možnosti za izobraževanje, imajo vsaj na zunaj urejeno okolje, od koder prihajajo, številne možnosti za pametno preživljanje prostega časa in tudi osnovnih življenjskih potrebščin jim ne primanjkuje. Človek bi lahko imel slabo vest, ko se posveča le tem 'preskrbljenim mladeničem' in zanemarija tolike, ki so prikrajšani za vse to. Še prav je tako; če imamo slabo vest namreč. Ne ker je kaj narobe z našim delom z mladimi, ki so okrog nas in jim nič ne manjka. Niti se ni treba za to opravičevati ali domišljati, kako bi lahko tudi ti zašli na slaba pota življenja.

Srečati se s podobo sv. Janeza Boska pomeni pomisliti na prihodnost. To, kar danes odrašča, bo oblikovalo svet čez dvajset, trideset let. Zazreti se v znamenje svetega vzgojitelja me lahko spomni, da sem tudi sam tisti, ki je odgovoren za to, kar bo na svetu takrat, ko bom sam brez moči in možnosti še kaj storiti. Če nas zanese v predele naših mest, kjer se zbirajo zasvojenci, ali gremo ob koncu tedna ob večerih mimo raznih lokalov, nas gotovo zaskrbi ob najstnikih, ki so že sedaj zapečatili svojo prihodnost. Lahko bi zamahnili z roko in si rekli, kaj pa me briga, saj imajo svoje starše in so plačani ljudje, ki bi morali kaj postoriti. Če sem resnično videl podobo sv. Janeza Boska, me bo zaskrbelo zanje in skrbelo naprej. Še vedno ne bom mogel kaj posebnega storiti; morda pa bom zmozel v trenutku, ko bi le lahko kaj storil, vsaj kaj obrniti na bolje; morda bom sodeloval pri spreminjanju družbe, da bo vedno manj mladih brez prihodnosti. Ob novi cerkvi, posvečeni sv. Janezu Bosku, končno lahko najdem tudi prostor, kjer bom to svojo skrb v posebnem okolju izročil Bogu.

VSEBINA

- 3 UVODNIK**
- 4 S POTI**
Kraj, ki ga don Bosko ni videl
- 6 DNEVNIK NEKE MATERE**
Okuženi s tem svetom
- 8 MOLIVCI**
Vzgojitelj duhovnih poklicev
- 9 DOMINIK SAVIO**
Moč iskrene molitve
- 10 JUBILEJ**
Praznik mladih
- 11 MARIJA**
Vsa si lepa, o Marija
- 12 NA STRANI MLADIH**
Obisk vrhovnega prestojnika
- 14 MISIJONI**
Iz dežele Svetega Križa
- 18 NOVICE**

Foto: P. Belak

uvodnik

Don Bosko med nami na več načinov

Svetniki neizbrisno zaznamujejo zgodovino časov in sveta. In to velja tudi za sv. Janeza Boska. On je svetnik, ki je objel ves svet ... Osvojil si je tudi srca ljudi v deželi pod Triglavom. To smo živo doživljali, ko je pred časom prišel med nas, ko so slovensko deželo obiskale relikvije 'očeta in učitelja mladine'. To navdušenje izpred dveh let smo poglobili v tem letu, ko obhajamo jubilejno leto ob 200-letnici njegovega rojstva.

Hvaležno in zavzeto smo pripravili razne pobude, da bi sporočilo svetnika mladih nagovorilo čim širši krog slovenskih vernikov. Misijon na radiu Ognjišče, šmarnice o mladem Filipu, oratorij o sv. Dominiku Saviu, simpozij o don Boskovem preventivnem sistemu, radijski roman Ukradli ste mi srce, muzikal o don Bosku, redovniški dan na Rakovniku, praznovanje salezijanske mladine z don Boskom in še veliko drugih pobud na lokalni ravni ...

Ko so bile med nami don Boskove relikvije, so se najprej ustavile v Don Boskovem centru v Mariboru, sredi nedograjene ustanove - in nismo dobro vedeli, kako naprej. Danes pa verjamem, da smo v tem zadnjem obdobju tudi po don Boskovi priprošnji mogli to ustanovo v Mariboru dograditi do te mere, da v njej že bivajo in delujejo sobratje. V letošnjem letu pa smo uspeli dokončati gradnjo cerkve sv. Janeza Boska ter vanjo umestiti bistvene stvari, tako da jo bomo lahko od 15. novembra naprej uporabljali za bogoslužje. Končno, bi lahko rekli, saj bo prihodnje leto minilo že 30 let, kar je bila v Mariboru ustanovljena župnija sv. Janeza Boska.

In v tem milostnem času prihaja med nas don Boskov naslednik - 10. vrhovni predstojnik salezijancev Angel Fernandez. On je 'don Bosko našega časa'. Ko sem ga pred letom in pol povabil, da bi obiskal Slovenijo, je z veseljem sprejel povabilo. In njegov obisk se bo zgodil v zelo pomenljivem času: ob sklepu don Boskovega leta in ob blagoslovitvi prve don Boskove cerkve v Sloveniji, v Mariboru.

Vabim vas, da se nam pridružite na slavo v Mariboru v nedeljo 15. novembra ob 15.00. Blagoslovili bomo prvo don Boskov cerkev v Sloveniji.

Tega pomenljivega dogodka pa ne bi bilo, če ne bi bili z nami vi, naši prijatelji in dobrotniki. Hvala vam za vse: za vaše darove v obliki denarne pomoči, za vaše molitve, za darovano trpljenje in za vašo vsestransko prijateljsko naklonjenost.

Bog vas blagoslovi, Marija Pomočnica naj bo vaša velika priprošnjica, don Bosko pa vzor in navdih za življenje in delo.

JANEZ POTOČNIK
INŠPEKTOR

Kraj, ki ga don Bosko ni videl

■ Marko Suhoveršnik

Za zaključek popotovanj po krajih, ki so (bili) tako ali drugače povezani z don Boskom, sem izbral rimske katakombe sv. Kalista. Tu sem nekaj mesecev živel, mnogokrat sem se tu ustavil prej in potem, saj je salezijanska skupnost vedno odprtih vrat.

Katakombe so zgodnje-krščanska podzemna pokopališča, kamor so v vulkanski tuf dolbli niše in vanje polagali v platno povite umrle kristjane. Katakombe sv. Kalista so daleč največje in se razlegajo na južnem delu Rima ob Apijski cesti. Tu je po legendi iz Rima bežeči apostol Peter srečal Jezusa in ko mu je na vprašanje »Quo vadis, Domine?« odvrnil, da gre namesto njega v Rim še enkrat na križ. Peter se je vrnil in ustanovil

rimsko Cerkev ter v Vatikanu pretrpel mučeniško smrt.

Katakombe so dobile ime po diakonu sv. Kalistu iz začetka 3. stoletja, ki jih je v imenu papeža Zeferina vzorno upravljal kot glavno pokopališče hitro rastoče krščanske skupnosti kljub množičnim preganjanjem. V največjem razcvetu so obsegale 15 hektarjev površin s skupno dolžino 20 km hodnikov v več nadstropjih, v njih pa je bilo pokopanih kar pol milijona ljudi.

Sledilo je obdobje romanj na grobove mučencev, ki so bili pokopani v teh katakombah. Po verski svobodi in odlokih papežev, da se kosti mučencev prenesejo v rimske bazilike in cerkve, pa so katakombe za skoraj 1000 let utonile v pozabo. Nekaj poskusov raziskovanj je bilo v srednjem veku, veliko več pa je bilo bolj ali manj naključnih plenjenj in zasilnih zatočišč vsem vrstam postopačev, ki jih v zgodovini ni manjkalo.

Leta 1850 jih je na novo odkril Janez Krstnik de Rossi, kasneje imenovan oče krščanske arheologije, in jih iz zgodovinske pozabe dvignil v srce zgodovine Cerkve in posledično na turistični piedestal rimskih znamenitosti. Tudi don Bosko, ki se je ob obiskih Rima poglobljajal v cerkveno zgodovino, se je srečal s slavnim arheologom. Seveda tedaj katakombe sv. Kalista še niso bile urejene in odprte za obiske. Se je pa gotovo sprehodil nad njimi, ko je obiskal veliko manjše katakombe sv. Sebastjana v neposredni bližini. Če bi mu bile Kalistove dosegljive, bi svoje rimske dneve gotovo nekoliko podaljšal.

Z raziskavami in odprtjem katakomb sv. Kalista se je potrdila marsikatera legenda o cerkveni zgodovini in njenih svetnikih, poleg turistične znamenitosti pa so tudi imenitna katehetska učilnica za prenekaterega digitalno modernega, a duhovno ubogega turista. Sam sem vedno imel srečo, da sem se izognil raznojezičnim bolj ali manj glasnim množicam in si jih lahko ob strokovnem vodstvu v domačem jeziku ogledal sam ali s prijatelji, ko smo vandrali tam okoli.

Že sama okolica, prava oaza sredi rimskih gradbenih in umetniških lepot, me umiri in prestavi v drug svet. Spust po neenakomernih stopnicah in stopanje po shojenih hodnikih z visokimi stenami, polnimi praznih niš mi vedno odvzame vsakršno sposobnost tridimenzionalne orientacije, a me napolni z mirom in strahospoštovanjem. Ob pogledih na gro-

bove papežev in mučencev, na freske in krščanske simbole ter ostanke predmetov se obenem mešata človeška majhnost in njegova veličina. Množica majhnih niš priča o tedanji visoki otroški umrljivosti ter o skrbnosti ravnanja z umrlimi, pa tudi o živi veri v posmrtno življenje. Najboljše od vsega pa je skreniti na turistom zaprte hodnike, kjer ni električne napeljave. Šele tu lahko doživim pristno svetost tega kraja, ki so ga s svojo krvjo prepojili mučenci, tudi sv. Cecilija ali mladi sv. Tarzicij.

A tudi tu ni več posmrtnih ostankov, saj so vse spravili

na varno. Ob začetnem razmahu navala turistov se je namreč prenekatere koščica znašla v žepih in torbicah kot dragocen spomin ali relikvija. Da to tudi je in da se z njo ne dela kot svinja z mehom, dokazujejo mnoga pisma in pošiljke, s katerimi so skesanci vračali ostanke umrlih, saj jih je pekla vest ali pa se jim je zgodilo kaj takega, da jim je nagnalo strah v kosti (njihove, ne pokojnikove). Zato je že bolje, da se še kdaj vrnem na ta kraj miru, kot pa da bi doma namesto molitve za pokojne občudoval takšne in drugačne relikvije.

Okuženi s tem svetom

19. 8. 15

Krasen dopust smo imeli. Poudarek je na »smo imeli«, čeprav smo še vedno na morju. Do pred dveh dni je sijalo sonce, morje je bilo tako toplo kot v toplicah ... Zdaj pa dež. Morje se je ohladilo, ozračje tudi. Z njima še moja dobra volja. »Vse leto čakam ta dopust, zdaj pa tole ...«, »Ne maram mrzlega morja!«, »Nočem čepeti pod tendo ves dan ...« Stresala sem slabo voljo do trenutka, ko me je imela hči dovolj: »Pa kaj še hočeš, mami?! Poglej: skupaj smo, igramo se, lepo nam je. Ti pa samo nergaš. Še dopust nam boš pokvarila!« To me je streznilo. Vzela sem dežnik in šla k obali iskat samo sebe. Res, kaj še hočem? Drži, kar je rekla hči: imamo se lepo, razumemo se, zdravi smo. Jaz pa hočem še več. Za lep dopust hočem poleg družinske idile še temperaturo zraka okrog 30 stopinj, temperaturo morja 27 stopinj, jakost vetra minimalno, mirno morje ... Hočem vse! ... Kako se temu reče, če hočeš vse? ...

Razvajenost. Ne morem verjeti lastnemu zaključku: razvajena sem! Nehvaležna za to, kar imam, in s pogledom usmerjena v to, česar nimam. Tipični potrošnik. Postala sem to, kar najmanj želim.

8. 9. 15

Naš petletnik je postal pravi filozof. Stvarem hoče priti do dna, tako da je včasih že prav nadležen s svojimi vprašanji. Danes je v avtu načel temo, ki je obetala debato o odnosih, kar mi je vedno v veselje.

»Mami!« je na dolgo zategnil. »Kdo bo moja mamica, ko bom jaz oči?«

Takoj sem ga razumela. »Sprasuješ, s kom se boš poročil, ko boš velik, kajne?«

»Ja.«

»Poročiš se z deklico, v katero se zaljubiš. A si že kaj zaljubljen?« sem nagajivo vprašala. V vzratnem ogledalu je odseval njegov zmeden pogled, kar mi je bil jasen znak, da ni zaljubljen in da sploh ne ve, kaj to pomeni. Sledilo je nekaj trenutkov tišine. Njogo-

vi možgani na polnih obratih rodijo novo vprašanje: »Zakaj pa se ne bi poročil s fantom?«

Zadelo me je kot strela. Zdaj bi moji možgani morali delati na polno, a so bili hromi od strahu, kaj se dogaja z mojim otrokom.

»Če bi se poročil s fantom, ne bi mogla imeti otrok. Za to, da se rodi otrok, sta potrebna oče in mama,« je bilo prvo enostavno dejstvo, ki sem ga lahko pridelala s svojimi hromimi možgani. Namesto da bi nadaljeval s standardnim vprašanjem o tem, kako nastanejo otroci, je z otroško logiko zaključil: »To pa ni pošteno.«

Večer je, a moje srce še vedno bije s povišano jakostjo. Od kod petletniku ideja za vprašanje o porokah med fanti: je to preprosta otroška vedoželjnost ali rezultat že prej slišanege? Pa ne, da so v vrtcu kaj govorili o tem? Je kdo okužil mojega otroka s teorijo spola? Ali pa je vprašanje zgolj slučajno padlo v času, ko je aktualno tudi v javnosti? Ne vprašujem se več, kam gre ta svet, ampak kam gre moj otrok skupaj z njim.

Foto: P. Belak

19. 9. 15

Starejša hči je prebirala reportažo o beguncih v dnevnem časopisu. Ni je prebrala do konca, saj so ji solze zalile oči. »Zakaj jim to delamo, mami?! To je grozno. Zakaj jim ne pomagamo?!« je vidno pretresena skoraj vpila. »To ni tako enostavno,« sem racionalno nastopila. »Saj ne veš, kako je najbolje pomagati, da ne ustvariš novih problemov. Ljudje iz drugih kultur imajo drugačne navade. Si pripravljena živeti s takimi, ki npr. odmetavajo smeti vsepovsod, ki se npr. redko umivajo, ki se pretepajo ...« Naštela sem vrsto negativnih primerov in groženj za našo kulturo.

Zdaj vrtim film nazaj in poslušam samo sebe. Je res to tisto, kar želim hčeri sporočiti? To, da se ob beguncih najprej ustrašim zase in za svoje privilegije? To, da mi je drugi najprej grožnja in šele potem človek? Ne, tale pogovor danes nisem dobro speljala. Navzela sem se razmišljanja egoističnega Evropejca, zaverovanega v svoje

obilje in neposlušnega Bogu. Kdo mi bo pomagal ustvariti pravo stališče, da bom prav ravnila zase in prav svetovala otrokom? Mediji gotovo ne. Jezus, pomagaj mi v tej zmešnjavi najti resnico.

14. 10. 15

»Mami, pravkar sem opravil petinštirideseti klic serviserjem za odpravo napake na našem internetu,« je faktografsko sporočil starejši sin. Napako na povezavi odpravljajo že tretji teden brez rezultata. Ne, rezultat je. Ampak je še slabši od začetnega stanja. Zdaj ne dela več niti telefon. Zmanjkuje mi potrpljenja. Sinu tudi.

»In kaj zdaj?«

»Ne vem. Svetovali so mi, naj si grem za premostitev izposoditi napravo, ki oddaja internetni signal na daljavo. Ampak niso prepričani, da mi bodo v njihovi trgovini to napravo posodili. Pravijo, naj sam poskusim.«

Ta je pa dobra – naj poskusi! Zakaj mu je pa serviserji ne zagotovijo?

Čez dve uri se sin zmago-slavno vrne iz mesta: »Tako-le, pa jo imamo.« Vklopi neznano koliko vredno napravo in internet deluje s še večjo hitrostjo kot prej.

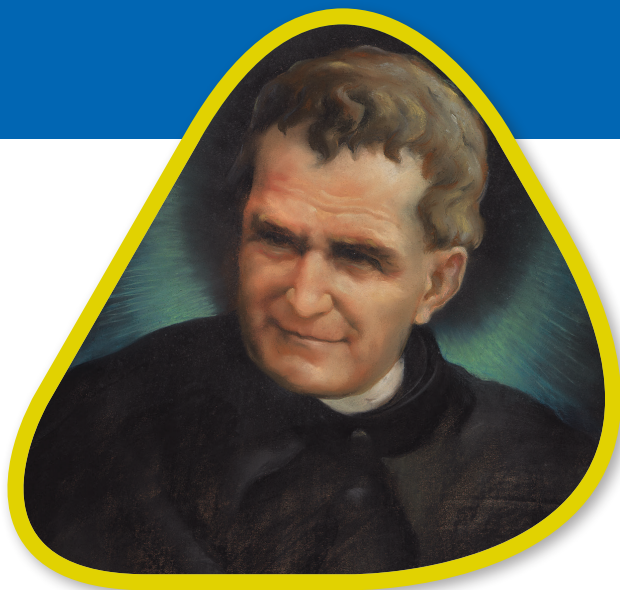
»Kako ti je uspelo pregovoriti prodajalko, da ti to posodi?« se nisem mogla načuditi.

»Razložil sem ji, kaj vse sem že naredil za odpravo napake; kolikokrat sem klical in kaj se je še vmes pokvarilo. Na koncu je rekla: 'Čudim se, da po vsem tem že ne vpijete name!' In mi je dala napravo brez problema.«

Ponosna sem na svojega sina. Zato, ker ni okužen s sodobnim načinom reševanja problemov. To je takim, da se zdereš na sogovornika, ga ponižaš in v zameno dobiš urgentno rešitev. Naša rešitev je bila počasna, a brez človeških žrtev.

● Jožica

Sv. Janez Bosko vzgojitelj duhovnih poklicev

■ pripravil Ivan Turk

V večletni pripravi na veliki jubilej 200-letnice don Boskovega rojstva smo na tej strani spremljali, kako se je rodil in zorel duhovni poklic Janeza Boska. Ob sklepu jubilejnega leta pa še nekaj utrinkov o tem, kaj vse je on storil za nove duhovne poklice in njihovo stanovitnost v Cerkvi in salezijanski družini.

Don Bosko je živel v neprijaznem okolju do razvoja duhovnih poklicev. Sam je ob spominu na te čase zapisal: »Duh vrtoglavice se je dvignil proti redovom in proti cerkvenim kongregacijam; nato pa še na splošno proti kleru in proti vsem cerkvenim oblastem. Ta krik strahote in zaničevanja vere je imel za posledico, da so odvrčali mladino od moralnosti in pobožnosti; nato pa tudi od duhovnega poklica. Zato ni bilo nobenega ali skoraj nobenega poklica za cerkveni stan. Medtem ko so redovne ustanove druga za drugo izginjale in so bili duhovniki poniževani, nekateri v ječah, drugi konfinirani, kako naj bi bilo, po človeško rečeno, mogoče gojiti duha duhovnih poklicev?«

Spričo teh težkih razmer se don Bosko ni izgubljal v tarnanju, ampak si je takoj prizadeval, da bi zbiral in gojil duhovne poklice. V oratoriju je skupaj z mladimi delavci in sirotami kmalu začel sprejemati fante dobrega duha, ki so kazali znamenja duhovniškega in redovniškega poklica. Prednostno in pozorno se je posvečal njihovi

vzgoji z osebnim spremljanjem in v dobrem duhovnem in apostolskem okolju. Od 1860 naprej je oddelek »študentov« v don Boskovem oratoriju bil kot neke vrste semenišče. Sam don Bosko je v Spominih iz oratorija zapisal, »da je oratorij skoraj za 20 let postal škofijsko semenišče.« Med letoma 1861 in 1872 je od tod odšlo v turinsko semenišče 281 fantov. V raznih zapisih zasledimo, da je don Bosko pomagal do duhovnega poklica več kot 2.000 osebam.

Večkrat je znal reči: »Cerkvi podarimo velik zaklad, kadar ji priskrbimo dober poklic. Ni pomembno, ali gre ta poklic ali ta duhovnik v škofijo, v misijone ali v redovno družbo. Vedno je to zaklad, ki ga podarimo Cerkvi.«

Pri sprejemu kandidatov pa je bil don Bosko zelo previden. Rua, njegov namestnik, zatrjuje: »Čeprav je takrat v Cerkvi zelo primanjkovalo duhovnikov, redovnikov in redovnic in je on sam nujno potreboval sodelavcev, »ni nikoli svetoval, naj postane duhovnik ali redovnik tisti, ki ni imel potrebnih lastnosti, kljub njegovi želji.«

Dragi molivci za duhovne poklice in vsi, ki prebirate Salezijanski vestnik!

Že sedaj vse vabim, da poglobljeno preživite adventni čas in potem radostno obhajate praznik Gospodovega rojstva ... Obenem vsem, zlasti še bolnikom, voščim obilen Božji blagoslov v novem letu, letu Božjega usmiljenja ...

Ivan Turk
voditelj molivcev, SMZ

Molitveni nameni

NOVEMBER

Da bi v življenju svetnikov prepoznali zgled, v občestvu z njimi povezavo, po njihovi priprošnji pa dobivali pomoč.

DECEMBER

Da bi družine, še posebej tiste, ki trpijo, v letu Božjega usmiljenja v Jezusovem rojstvu odkrile znamenje novega upanja.

JANUAR

Da bi leto Božjega usmiljenja občuteno odmevalo v vsakdanjem življenju v naših družinah, ob preprostitih besedah: prosim, hvala, oprosti ...

Moč iskrene molitve

Nekako težko začenjam pisati, saj predstavlja zelo osebno izkušnjo v življenju naše mlade družine, hkrati pa čutim veselje in toplino, da bo zapisano morda v spodbudo in pomoč vsem, ki so negotovi in v težavah.

V letošnjem letu smo lahko veliko slišali in brali o sv. Dominiku Saviu. Kot zavetnik prvoobhajancev, mladih, ministrantov, fantov in nosečnic je sv. Dominik Savio v naših družinskih molitvah postal in ostaja glavni priprošnjik.

Z možem Gašperjem sva se leta 2007 poročila in se oktobra 2008. leta razveselila prvorojenca Tilna. Drugi sinček Urban pa se je rodil zelo prezgodaj, v novembru 2011. Kljub temu, da je bil nedonošen, je bil tako čudovit, tako lep. Pa vendar, po štiriindvajsetih dneh boja, po treh operacijah in neskončnemu trpljenju tako malega in nedolžnega bitjeca je izgubil boj z življenjem in se pet dni pred božičem pridružil angelčkom. Kljub molitvam in trdni veri smo težko sprejeli, da je Tilen izgubil bratca, midva pa sina. Tako hudi dogodki v življenju pustijo rano, ki se nikoli ne bo zacelila.

Čas je tekel, želja po tretjem otroku je bila neskončna, poguma za tak korak pa ni bilo, saj je bil strah, da se bo zgodba ponovila, močno prisoten. Po

vztrajnem Tilnovem prigovarjanju, da si želi bratca, ki se bo z njim lahko igral, in optimistični napovedi zdravnice, da bomo nosečnost posebej spremljali, sva vendarle zbrala pogum. Tako smo se lanskega maja vsi (še posebej Tilen) nad vse razveseli nosečnosti. Kljub molitvam, da bi vse potekalo normalno, me je bilo še vedno tako strah. Prve tri mesece in pol sem hodila v službo ter tako zaposlila misli. Kot raziskovalka in znanstvenica sem vedno pozorna na vsako malenkost, zato me je vsaka sprememba pri nosečnosti še dodatno bremenila. Nato se je zdravnica odločila za operativni poseg med nosečnostjo, da bi lažje donosila. Po operaciji mi je bil predpisan prisiljen počitek in takrat sem »spoznala« sv. Dominika Savia. Iz Italije se je vrnila moževa sestra Mojca, salezijanka. Pripovedovala mi je o sv. Dominiku Saviu, njegovem življenju in delovanju. Pokazala mi je tudi članek v Salezijanskem vestniku, kjer je mamica pripovedovala, kako je Dominikova podoba obvarovala otroke pred hudo nevarnostjo med igro. Sama sv. Dominika Savia pred tem nisem poznala, vendar me je v trenutku osvojil. Njegova čistost, svetost in jasen cilj, da hoče postati svet, so me tako prevzeli, da nisem mogla verjeti, kako je tako mlad deček lahko tako odločen in moder. Mojca mi je prek sester HMP z Rakovnika priskrbel škapulir (oblačilce) z Dominikovo podobo. Od trenutka, ko sem si škapulir nadela, ga skorj nisem več snela. Nosila sem ga ponosno kot zunanji izraz vere in vdanosti v Božjo voljo. Doma smo skupaj kot družina vsak večer molili tudi »Dominikovo« molitev, ki je ostala del naše večerne molitve še do danes. Vsak dan nosečnosti sem molila tudi devetdnevno k sv. Dominiku Saviu in Molitev matere, ki pričakuje rojstvo otroka. Dnevi in tedni nosečnosti so lepo minevali, trebušček je rasel. V 39. tednu sem po dolgem in napornem porodu rodila čudovitega sinčka Ožbeja, tretjega sina, ki je Božji dar in za katerega se mora naša družina zahvaliti prav sv. Dominiku Saviu. Škapulir sem nosila tudi med porodom in ga po prihodu iz porodnišnice obesila na vidno mesto v igralnici, kjer skupaj z angelčkom Urbanom varuje Tilna in Ožbeja.

Želim si, da bi tole pričevanje opogumilo vse nas, da verjamemo v moč iskrene molitve in da se ne bi bali prositi za pomoč svetnikov in naših najdražjih med rajnimi.

Barbara

Praznik mladih

Don Bosko, don Bosko, vzklikamo ti oče mladih ... vse najboljše! V začetku oktobra je salezijansko mladinsko gibanje v Želimljem pripravilo praznovanje ob 200-letnici don Boskovega rojstva za vse naše mlade.

Geslo praznovanja je bilo enako kot že na poletnem svetovnem praznovanju, ki je potekalo v Italiji: »KOT don Bosko, SKUPAJ z mladimi, ZA mlade.«

Dijaki dijaškega doma v Želimljem so druge mlade, ki so se v petek zvečer pripeljali iz drugih krajev, sprejeli v goste v dijaškem domu. Tako se je začel urešničevati tudi prvi del gesla – KOT don Bosko.

da salezijanska družina ne more ničesar delati brez mladih. Dopoldne so bile tako na vrsti različne delavnice, ki so jih pripravili mladi: oratorijska, teologija telesa, cirkuška, ustvarjalna, delavnica iz lesa, športni turnir v odbojki in malem nogometu. Hkrati so potekala tudi tekmovanja v malem nogometu v okviru salezijanske športne lige. V popoldanskem delu našega druženja je stekel lov na skriti zaklad. Tudi to je bil način spoznavanja don Boska. Sledila je sveta maša.

Večerni program je postregel z obilico dobre glasbe na koncertu Odkloplenega Grega in LooBezND. Za piko na i je sledila večerna molitev, spokorno bogoslužje, adoracija in priložnost za sveto spoved. Tudi ta večer ni manjkala beseda za lahko noč; s. Damjana Tramte, predstojnica sester hčera

Marije Pomočnice, je mlade povabila, da bi v svojem življenju računali na Marijo in na njeno pomoč, kot je to storil don Bosko.

V nedeljo je sledil zaključek našega praznovanja. Vsi udeleženci so za popotnico prejeli misel, naj to, kar so doživeli na praznovanju in

kar živijo, ponesejo še med druge mlade in bodo tako mladi za mlade. Po jutranji molitvi je sledil navdušujoč nagovor salezijanca Klemenca Balažiča. Tri svetopisemske odlomke je povezal z geslom praznovanja in z don Boskom ter s konkretnimi primeri pokazal na don Boska kot takšnega, ki brez mladih ne obstaja. Povabil nas je, da bi naredili prehod od »jaz« k »mi«, saj to vodi k večjemu veselju, k temu, da znamo deliti in se veseliti skupaj. In je sklenil: »Don Bosko je danes še živ, če smo živi mi.« Če živimo evangelij veselja.

Sklepno sveto mašo je vodil inšpektor Janez Potočnik. Mlade je nagovoril in povabil, naj bodo, kot pravi tudi papež Frančišek, hvaležni za preteklost (priprava na jubilej – »obisk don Boskovih relikvij« v Sloveniji), naj se veselimo sedanjosti (praznovanje ob 200-letnici) in da naj z upanjem zremo v prihodnost, da tudi mi postanemo svetla zvezda.

Pri praznovanju so skupaj s sestrami HMP, salezijanci in sodelavci sodelovali mnogi mladi, animatorji, bendi SMC-jev, dijaki Želimelj, prijatelji don Boska. Upamo, da smo delček veselja, delček don Boska lahko posredovali tem mladim, ki so prišli, ter da bomo vsi skupaj lahko tisti, ki bomo ohranjali don Boska živega – »Don Bosko je živ, če smo živi mi.«

V Majcnovem domu so si lahko ogledali muzikal o don Bosku in tako bolje spoznali slavljenca.

Sobota je bila namenjena drugemu dela gesla – SKUPAJ z mladimi. Jutro smo pričeli z molitvijo in kratkim nagovorom, kako je potrebno delati skupaj,

Vsa si lepa, o Marija!

Marija

K tebi, sveta in brezmadežna Devica,
ki si čast našega ljudstva, skrbna varuhinja naših mest,
se obračamo z zaupanjem in ljubeznijo.

Vsa si lepa, o Marija!

Na tebi ni nobenega greha.
Vzbujaj v nas željo po svetosti.
V naši besedi naj sije blesk vere,
v naših dejanjih naj zveni pesem ljubezni,
v našem telesu in našem srcu naj prebivata čistost
in neomadeževanost,
v našem življenju naj bo navzoča vsa lepota Evangelija.

Vsa si lepa, o Marija!

Božja Beseda je v tebi meso postala.
Pomagaj nam, da bomo pozorno poslušali Gospodov glas.
Naj ne bomo nikdar neobčutljivi za krik ubogih,
naj se ne obrnemo proč ob trpljenju bolnikov in ljudi v stiski.
Naj bomo sočutni ob zapuščenosti ostarelih in krhkosti otrok;
vsako človeško življenje naj vedno ljubimo
in globoko spoštujemo.

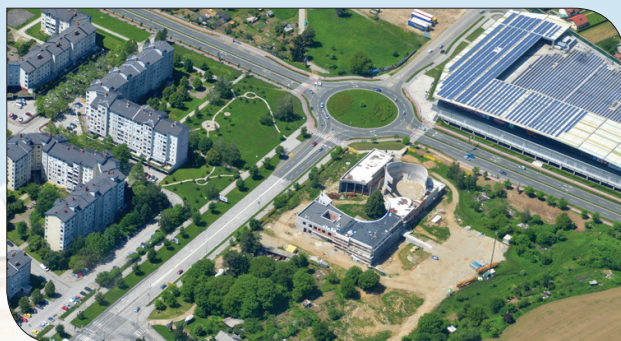
Vsa si lepa, o Marija!

V tebi je polnost veselja ob blaženem življenju z Bogom.
Daj, da ne bomo zgubili smisla svoje zemeljske poti.
Blaga luč vere naj razsvetljuje naše dneve,
tolažilna moč upanja naj usmerja naše korake,
nalegljiva toplina ljubezni naj vzpodbuja naše srce.
Naše oči naj bodo vedno usmerjene tja, v Boga,
kjer je pravo veselje.

Vsa si lepa, o Marija!

Poslušaj našo molitev, usliši našo prošnjo:
naj bo v nas lepota usmiljene Božje ljubezni,
ki je v Jezusu:
naj ta božja lepota reši nas, naše mesto, ves svet.
Amen.

Svetišče sv. Janeza Boska

prvo v Sloveniji

15. november
ob 15⁰⁰ blagoslov

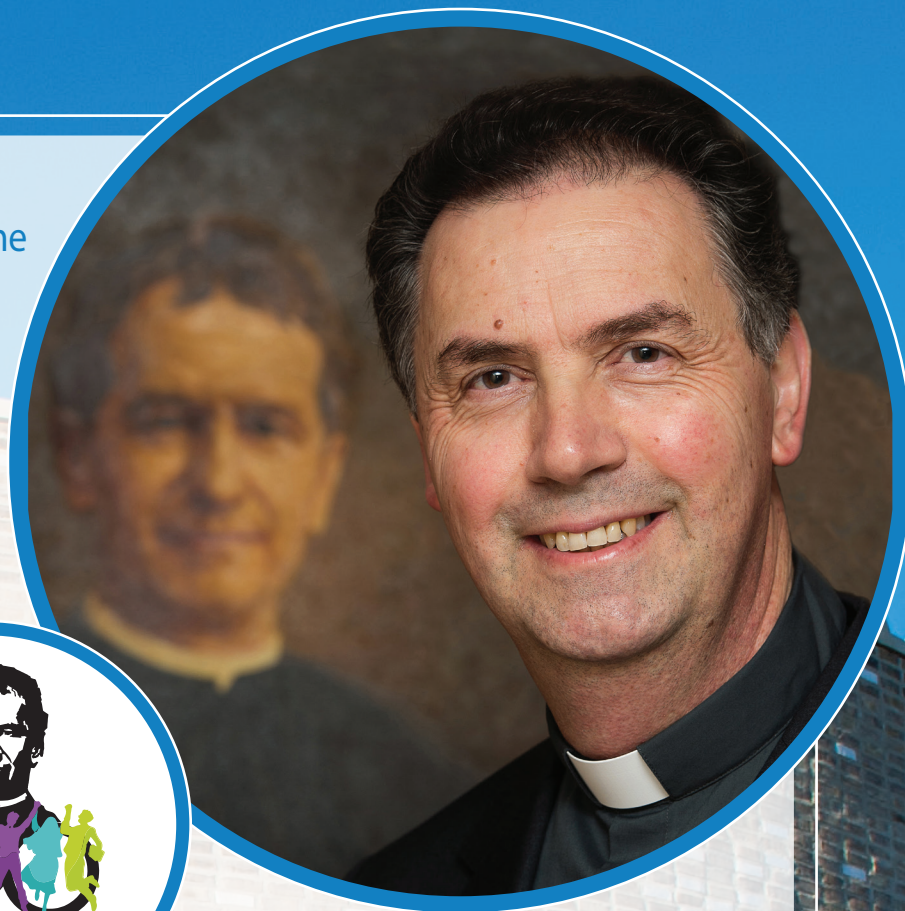

Ángel Fernández Artime

DESETI DON BOSKOV
NASLEDNIK

VRHOVNI PREDSTOJNIK
SALEZIJSKE DRUŽBE

OČE EDINOSTI
SALEZIJSKE DRUŽINE

obisk vrhovnega predstojnika ob sklepu jubileja 2015

PROGRAM

☞ Četrtek, 12.: dan za mlade

17.30: ŽELIMLJE - srečanje z mladimi iz gimnazije in doma Janeza Boska

☞ Petek, 13.: dan za sobrate

9.00-14.30: RAKOVNIK - celodnevno srečanje s sobrati salezijanci

☞ Sobota, 14.: dan za salezijansko družino

9.00-14.30: RAKOVNIK - srečanje s člani salezijanske družine

☞ Nedelja, 15.: dan za praznovanje

15.00: MARIBOR - osrednje slavje ob sklepu don Boskovega leta v Sloveniji; ob tej priložnosti bo vrhovni predstojnik v Mariboru blagoslovil prvo don Boskovo svetišče

SLOVENIJA, 12.–15. november 2015

Brazilija

Iz dežele Svetega Križa

s. Metka A. Kastelic HMP

V marcu leta 1500 je s Portugalske pod vodstvom kapitana Pedra Álvaresa Cabrala odplula kraljeva odprava z več kot 1500 možmi na devetih ladjah, treh kavelah in nekaj manjših plovilih. Pluli so v neznano, dokler niso dosegli kopnega. Štiri dni po odkritju, 26. aprila 1500, je Henrique Soares de Coimbra daroval prvo sveto mašo in ob tem so na obali zasadili znamenje križa ter ozemlje krstili pod imenom »Zemlja Svetega Križa«. To je prvo ime Brazilije, ki jo je kraljevi pisar na tej odpravi opisal kot »neizmerno prostrana dežela, prekrita z gozdovi, prepojena s čudovitimi sladkovodnimi rekami, naseljena z živahnimi ljudmi, ki so skromno oblečeni, se radi postavijo z opravo iz ptičjega perja in zelo radi plešejo«.

Mineva prvo leto, odkar je Gospod tudi mene zasadil med brazilsko ljudstvo. V teh 515 letih se je mnogo spremenilo, gozdovi so se skrčili, ljudje so se iz džungle naselili v ogromna mesta, globalizacija je Brazilijo spremenila v deželo mnogih kultur in povzročila kompleksnost današnje evangelizacije. Pa vendar je še toliko lepega, neodkrita in izzivov ne

manjka. Moje misijonsko polje je v mestu Guaratinguetá, ki leži v najgostejše naseljeni provinci São Paulo. Ime izhaja iz indijanskega narečja tupi in pomeni mesto belih čapelj. Še danes je v dolini reke Pariaba moč videti bele oblake ptičjih jat, ko preletajo prostrane nasade kave, riža in bombaža.

Tukajšnji ljudje se že dolgo ne preživljajo samo

z delom na plantažah. Družine so vpete v oskrbo romarjev, ki prihajajo v bližnje svetišče Naše Gospe Aparecida in v kraje prvega brazilskega svetnika, frančiškanskega brata Antônio de Sant'Ana Galvão-a. Sestre hčere Marije Pomočnice so v Brazilijo prišle pred 124 leti na prošnjo misijonarja João-a Filipa, ki je pri don Bosku in ka-

sneje pri don Rui izprosil 12 misijonark iz Urugvaja. V mestu Guaratinguetá je pripravil Colegio Do Carmo (Zavod Karmelske Matere Božje). Tu, kjer je zibelka sester HMP v Braziliji, živim s sedmimi sestrami. Koordiniram pastoralne dejavnosti, spremljam skupine, zaposlene in učitelje. Občasno v šoli poučujem tudi versko vzgojo. V bližnji Loreni na univerzitetnem središču Svete Terezije Avilske obujam delovanje VIDES-a in spremljam skupino študentov. Ob koncih tedna se odpravljamo na obrobja mesta, kjer je še neverjetno veliko nepismenosti, družine so zelo krhke, pravza-

prav so tradicionalne družine v manjšini, socialno dno pa se izraža v organizirani preprodaji drog, prostituciji in v nasilju nad mladimi.

Močno doživljam, da me Gospod kliče prav po najbolj šibkih, ki smo jih po preventivnosti naše vzgojne karizme dolžni zaščititi. Vsak dan me ob 13. uri na šolskem igrišču z otroškim navdušenjem pozdravi Mauricio. Na zelenici pogledava, kako raste njegov fižol, ki ga je posadil, in ob tem se preprosto zahvali za sonce, dež, potrpežljivost in zemljo, ki je sprejela to malo seme. Nekega dne ga ni bilo in prišel je čez en teden. Pod očesom je imel veliko

vijolično oteklino, ni me želel pogledati v oči, bilo mu je nerodno. Končno mi je zaupal, da so ga pretepli ... In Mauricio ni edini.

Priporočam se vam, da bi z vašo pomočjo in molitvami lahko obvarovali tiste, ki so nam zaupani. Da bi bila skupaj s sestrostrami in mladimi misijonarka upanja in veselja na tem koščku sveta. In da bo v nas vedno živa vera v to malo seme – Jezusa, ki se je po Mariji utelesil in danes po nas nadaljuje svoje odrešenijsko poslanstvo. V hvaležnosti se vseh vas spominjam in voščim blagoslovljene praznike.

DOHODNINSKA DONACIJA

Namesto v državni proračun lahko namenite 0,5% dohodnine

Ustanovi Sklad Janeza Boska

kot naložbo v mlade, za delovanje salezijanskih ustanov v Sloveniji v prid mladim in za izgradnjo Don Boskovega centra v Mariboru.

Če se v lanskem letu ali do sedaj še niste odločili za namenitev dela dohodnine, lahko to storite kadarkoli. Vaša odločitev za vas ne predstavlja nikakršne dodatne finančne oziroma davčne obremenitve. Z vašo odločitvijo boste pripomogli, da bodo mladi v Sloveniji imeli več upanja.

Delno izpolnjen obrazec najdete na naši spletni strani: donbosko.si/donacija

Seveda Vas naprošamo, da k namenitvi dela dohodnine povabite tudi svoje starše, sorodnike in prijatelje. Najlepša hvala!

■ BLOKE

Lojze Dobravec praznoval z nečakom novomašnikom

V času novih maš, v začetku julija, je bilo slovesno tudi na Blokah. Ob novomašniku Blažu Dobravcu je svoj 35. jubilej mašništva praznoval tudi njegov stric Lojze Dobravec. Novomašnika Blaža je pripeljal na sprejem v farno cerkev, kjer je sam pred 35 leti doživljal novomašno slavlje. Ganljivo je bilo njegovo razmišljanje v pridigi, saj je iz iste hiše, Lojzetovega doma, po toliko letih spet prišel duhovni poklic. Z Bločani je podoživljal ozračje, radost in povezanost ljudi pri pripravah na novo mašo pred mnogimi leti.

Lojze rad prihaja med rojake na Bloke, pa tudi oni so veseli srečanj in pogovorov z njim. Ob koncu sv. maše, ki jo je daroval, so mu čestitali člani ŽPS in predstavniki mladih. Nekdanji dijak GŽ, Toni Kljun, je med drugim dejal: »Mnogi mladi Bločani in Bločanke smo bili deležni salezijanske vzgoje, predvsem pa skrbne ljubezni, v času najburnejših let svoje mladosti. Prav ti, Lojze, si nas pospremil v Gimnazijo Želimlje, kjer smo spoznavali, občutili in doživeli toliko nepozabnih prijateljev in trenutkov. Hvala tebi in tvojim sobratom za vso ljubezen, skrb in potrpljenje, s katerim ste nas spremljali. Želimo ti, da v zdravju in veselju še naprej predano služiš svojemu poslanstvu. Prosimo te, da moliš za mlade in vse, ki nam je mar za zdrav bloški rod. Naj bo pošten, pokončen, poln veselja in trdne vere v srcu.«

V spomin na ta dan so mu podarili sliko don Boska, ki bo ostala vez med Lojzetom in Bločani.

M. S.

■ CERKNICA

Zlata maša g. Jožeta Vidica

Jože Vidic se svojo zlato mašo praznoval 13. septembra tudi v svoji drugi domači dolini, v Cerknici. Blagoslov farnega žeganja se je prelil na zlatomašnika, ki je bil med Notranjci več kot šestintrideset let duhovni poslanec, ki pomaga ohranjati upanje in vero v življenje in zaupanje Vanj, ki je učil, da je Božji hram najboljše zatočišče vsakdana, da križ življenja človeka bogati.

Celotno bogoslužje zlate maše, ki so se je udeležili številni duhovniki, med njimi znani obrazi, ki so nekoč delovali v Cerknici, je bilo prežeto s pesmijo in z besedo zahvale. Liturgijo so bogatili pevec Jože Oblak, orkester, ministrantski, mladinski in mešani pevski zbor, orkester kitar in mandolin, za to priložnost pa so se zbrali tudi nekdanji člani mladinskega zbora z zborovodkinjo, ki so mu zapeli del znamenite Händlove Aleluje. Gospod Vidic se je v pridigi sprehodil od otroštva, preko študija na Reki, do krajev prvih službovanj (Križevci pri Zagrebu, Škofije pri Kopru, Celovec, Ljubljana Rakovnik), z veseljem je obudil spomine na prve korake k planinski kočici pod Viševnikom, kjer so letos obeležili trideset let dolgo pot »Uskovniških tednov«, kar se slavlencu še danes zdi velik čudež. Ob začetku svete maše se je g. Vidicu za delo, ki ga je opravil v Cerknici, zahvalil g. župan Marko Rupar, med sveto mašo so mu mladi izrekli besede hvaležnosti in mu poklonili simbolna darila.

»Z mladimi za mlade« je bilo njegovo geslo novomašnika, ki ga je živo živel vsa leta svojega delovanja. Težko bi bilo naštetati vse njegove dejavnosti, s katerimi je želel, da župnija utripa v vsej razvejanosti, a njegovo

delo je pustilo pečat celotnemu kraju, zato je za dolgotrno požrtvovalno delo ter pomemben prispevek in zasluge za napredek in razvoj kraja junija 2007 prejel zlato taborsko priznanje, junija 2014 pa naziv častnega občana občine Cerknica.

Druženje po praznični sveti maši je obudilo marsikateri spomin na njegova dolga leta župnikovanja. Cerkničani zlatomašniku kličejo »boglonaj« in obilo blagoslova na nadaljnji duhovniški poti!

Anita L.

■ SEVNICA

Oratorij

»Hočem biti svet!« so besede mladega Dominika Savia, ki je bil osrednji lik letošnjega oratorija. V Sevnici smo pot k svetosti iskali dva tedna, od 6. do 17. julija. V tem času se je v Salezijanskem mladinskem centru družilo okoli 100 otrok in animatorjev, kjer smo jim omogočali igro, druženje z vrstniki, predvsem pa zdravo in pozitivno okolje. V prvem tednu smo postavili tudi tabor pri cerkvi sv. Marije vnebovzete na Grački gori. Med potjo smo na različnih »postajah« pripravili sveto mašo in pripomočke, ki so olajšali bivanje na taborjenju. Dan smo zaključili s sveto mašo, po kateri smo skupaj s starši zakurili taborni ogenj in si pripravili slastno večerjo.

V drugem tednu smo se odpravili na brestaniški bazen. Po kopanju smo šli k cerkvi sv. Janeza Krstnika na Senovo in bili pri sveti maši. Naš oratorij je poln talentov, zato smo se odločili, da torkovo popoldne popestrimo z nastopi najboljših. Pika na i pa je bila »Tradicionalna oratorijska tržnica«, na kateri so delavnice predstavile svoje izdelke, najboljši pokazali svoje talente.

Animatorji SMC Sevnica

■ COLLE DON BOSCO

Prve zaobljube

Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra, sta v don Boskovem rojstnem kraju Colle Don Bosco, skupaj z drugimi novinci, ki so na ta dan sklenili leto noviciata v Pinerolu, izpovedala prve redovne zaobljube David Štraki in Vilmoš Švarc. David prihaja iz župnije Veržej, Vilmoš pa iz župnije Mužlja v Vojvodini. Skupaj s predstojnikom slovenskih salezijancev g. Janezom Potočnikom in s sorodniki teh dveh mladih salezijancev so se tega svečanega trenutka udeležili tudi njuni prijatelji in verniki iz njihovih rojstnih župnij in iz Šentprimža na Koroškem, kjer je Vilmoš dobro leto deloval kor prostovoljec. Na ta dan je nova skupina pripravnikov za salezijansko življenje pričela leto noviciata; med njimi so trije iz Slovenije.

■ LJUBLJAN RAKOVNIK

Večne zaobljube dveh salezijancev

V svetišču Marije Pomočnice je bil na dan praznovanja obletnice posvetitve tega svetišča tudi svečan praznik izpovedi večnih redovnih zaobljub.

V nedeljo 13. septembra sta salezijanska bogoslovca Matild Domić iz župnije Ig (LJ) in Mitja Franc iz župnije Črenšovci (MS) po letih priprave, študija in duhovnega razločevanja naredila dokončni korak v pripadnosti don Boskovi salezijanski družbi. Bogat duhovni dogodek ima svojstven pomen tudi zaradi obhajanja 200. obletnice rojstva sv. Janeza Boska, ki jo obeležujemo v letu 2015.

Večne redovne zaobljube sta mlada salezijanca izpovedala pred inšpektorjem Janezom Potočnikom. Ob njiju so bili v tem pomenljivem tre-

1 Blaž im Lojze Dobravec

2 Zlata maša Jožeta Vidica v Cerknici

3 Matild in Mitja sta izpovedala večne zaobljube

4 Oratorij v Sevnici

5 Veržej, tečaj pisanja ikon

nutku mnogi sobratje salezijanci, njuni starši in sorodniki, člani raznih skupin salezijanske družine ter seveda mladi.

Ob zahvali za dar teh dveh salezijanskih poklicev je skozi slovesno bogoslužje, ki ga je s prepevanjem polepšal mladinski zbor župnije Rakovnik, odmevala tudi prošnja, naj Gospod na takšen način še blagoslovlja salezijansko družbo in Cerkev na Slovenskem.

■ VERŽEJ

Odstiranje duhovnosti ikonopisja

Letošnji tečaj pisanja ikon je pod vodstvom mag. Silve Božinove v prvem oktobrskem vikendu obiskalo osem udeleženk, ki so v tihoti in zbranosti ustvarjale svete podobe. Nekatere so že stalne udeleženke in zato že vešče te umetnosti in izražanja duhovnosti, ki izvirajo iz vzhodnih Cerkva, spet drugim je bil to prvi izziv, ki so se ga lotile z mentoričino strokovno pomočjo. Blagoslovljene svete podobe niso le lep spomin, temveč odraz upodobljenih svetnikov in angelov, ki v povezanosti z Bogom spremljajo avtorice na njihovih poteh življenja.

Rokodelsko dejavni Center DUO

Poleg rednega sprejemanja obiskov šolskih skupin in lokalnega udejstvovanja je Center DUO sodeloval v dveh večjih projektih.

19. septembra je na široko odprl svoja vrata projektu »EU projekt, moj projekt« ter skupaj s Centrom šolskih in obšolskih dejavnosti pripravil seminar Rokodelstvo v okviru rednega šolskega izobraževanja. Lili Mahne je skupini 15 učiteljev predstavila možnosti umestitve rokodelstva v učni načrt, Bojana Pustinek Miočić pa

je spregovorila o dnevniških centrih ČŠOD kot priložnosti za promocijo rokodelstva in dediščine. Udeleženci so se pod vodstvom Urše Ambrož spoprijeli z glino in oblikovanjem na lončarskem vretenu.

3. oktobra se je Center DUO predstavil na prvem slovenskem rokodelskem festivalu v Ljubljani v organizaciji Konzorcija rokodelskih centrov Slovenije in Slovenskega etnografskega muzeja. Sedem pomurskih rokodelcev je v družbi ostalih rokodelskih centrov Slovenije prikazalo svoje delo in izdelke, ki si jih je ogledal tudi predsednik Borut Pahor.

Miholovo

Farni zavetnik sv. nadangel Mihael je imel tudi letos kaj videti v svoji cerkvi v Veržeu! K žegnanju so se zgnili domačini od blizu in daleč, folklorne skupine v svojih opravah ter mnogi obiskovalci Miholovega sejma. Sveto mašo je daroval novi direktor Zavoda Marianum Peter Pučnik, ki je s svojo iskričo besedo konkretiziral iz Evangelija izhajajočo lepoto, dobroto in resnico. Ob koncu svete maše je blagoslovil folklorne skupine, da bi s svojimi folklornimi nošami in ljudskimi glasbami vedno pričevali za srčnost in veselje. Praznovanje se je nadaljevalo na Miholovem sejmu z bogato rokodelsko ponudbo, predstavile so se otroške folklorne skupine, razglasili pa so tudi rezultate ocenjevanja prleške tünke, ki ga je že drugič pripravilo Društvo za promocijo in zaščito prleških dobrot.

■ TURIN

Romanje animatorjev

Drugi vikend v oktobru so animatorji PDV in UT že tradicionalno poromali v don Boskove kraje.

Prva postojanka je bila na Colle don Bosko, kjer se je sv.

Janez Bosko rodil. Po odkrivanju in spoznavanju tamkajšnjih koticov iz don Boskove mladosti so se po sveti maši vsi zbrali k veliki igri.

Večer so preživali v Chieriju, v prijetni družbi tamkajšnjih animatorjev. Sobotno dopoldne je bilo rezervirano za Chieri, kraj, kjer je don Bosko hodil v šolo, študiral, se pripravljaj na duhovništvo. Popoldne pa so se že odpravili naprej proti Turinu, kjer jih je čakala duhovna obnova. Po osebnem delu in ogledih v Valdoccu je sledil sprehod po mestu. V nedeljo dopoldne so si ogledali nekatere znamenite turinske cerkve ter nato v Valdoccu zaključili romanje s sveto mašo.

■ MUŽLJA

Petdeset let navzočnosti salezijancev

Mužlja pri Zrenjaninu je letos v oktobru doživela ljudski misijon, ki so ga vodili salezijanci iz sosednje madžarske inšpektorije.

Med misijonom je potekal tudi oratorij, ki se ga je udeležilo lepo število otrok in animatorjev. Misijonarji so imeli posebna srečanja z otroki, mladino, starši, cerkvenimi odborniki, ločenimi in ponovno poročenimi, vdovci pa tudi z voditelji številnih duhovnih gibanj, ki delujejo v župniji. Misijonarji so v spremstvu domačih duhovnikov veliko časa namenili obiskovanju bolnikov. Ljudski misijon se je končal s slovesno sveto mašo, ki jo je prenašal tudi Radio Marija. Vodil jo je segedinsko-čanaški škof László Kiss-Rigó skupaj z mužljanskimi salezijanci in misijonarji, somaševali pa so tudi slovenski salezijanski inšpektor Janez Potočnik, zaslužni diasporski duhovnik Anton Horvat, zrenjaninski protonotar Jenő Tietze in kaplan Tamás Masa ob asistenci stalnega diakona Zoltána Sándorja in čudovitem prepeva-

nju vokalno-instrumentalnega mladinskega zbora Don Bosko.

Mušljanska katoliška in salezijanska skupnost je na ta način proslavila svoj trojni jubilej: 200-letnico don Boskovega rojstva, 125-letnico obstoja mušljanskega naselja (ko je 1890 prišla na ta kraj večja skupina madžarsko govorečih naseljencev katoliške vere iz okoliških vojvodinskih krajev), tretji jubilej pa zaznamuje 50-letnica prihoda salezijancev v to najštevilnejšo katoliško banatsko župnijo, kamor jih je povabil beograjski nadškof in velik prijatelj don Boska Gabrijel Bukatko. Obenem z mušljanskim misijonom je potekal misijon tudi v drugih krajih, ki jih oskrbujejo salezijanci slovenske inšpektorije: Belo Blato, Lukino selo in Ečka.

Janez Jelen

■ CELJE Slomškova nedelja

V Don Boskovem centru Celje in Slomškovi župniji smo imeli zadnjo nedeljo v septembru (27. 9.) osrednje praznovanje bl. Antona Martina Slomška za celotno Slovenijo. To je bil velik duhovni in organizacijski dogodek, ki je zahteval veliko priprav in dela. Zaradi pričakovanja večjega števila ljudi smo pripravili velik oder za oltarni prostor, na dvorišču centra pa postavili klopi za romarje.

Ob 15. uri je bila molitvena ura. Tega srečanja se je udeležilo okrog 600 vernikov, čez 50 duhovnikov, pet škofov, prepevali pa so združeni zbori celjske dekanije in Ljubecne (okrog 110 pevcev) ter godba s Svetine. Bilo je veličastno in doživeto srečanje. Po globoko duhovnem delu je sledilo družabno srečanje ob dobrotah skrbnih gospodinj in ob kozarčku. V lepem razpoloženju so se ljudje kar dolgo zadržali na našem dvorišču ali v notranjih prostorih.

1

2

3

4

1 Izpoved prvih redovnih zaobljub

2 Slomškova nedelja v Celju

3 Praznovanje 50-letnice v Mušljah

4 Mladi v don Boskovih krajih

S prvim oktobrom je naša skupnost prevzela upravo župnije Ljubecna. Vodil jo bo sobrat Janko Ivančič, ki je tudi župnik v Šmartnem v Rožni dolini.

Na spominski dan Marije Pomočnice kristjanov, 24. oktobra, pa smo obhajali enaj-

sto obletnico blagoslovitve Don Boskovega centra Celje. Dan je bil sončen in podoben tistemu pred leti, ko se je nebo sklonilo k nam in nam naklonilo velik dar novozgrajenega centra, ki je delo Božje previdnosti in dobrote tolikernih ljudi. Nekateri nas

spremljajo in nam pomagajo še danes, da moremo uresničevati svoje poslanstvo. Bog povrni vsem za pomoč in sodelovanje. *Slavko Pajk*

■ RAKOVNIK

Letno srečanje nekdanjih gojenk

Letno srečanje nekdanjih gojenk hčera Marije Pomočnice (HMP) je bilo tudi tokrat meseca septembra pri sestrah v Ljubljani na Rakovniku. Uvodni besedi delegatke s. Marije A. Simončič je sledila predstavitev svetovne konference Združenja nekdanjih gojenk in gojencev HMP, ki je poleti potekala v Morneseju. Metka Veteršek-Mujagič, ki je na srečanju v domovini posredovala vsebino in izkušnjo mednarodne konference, je bila zatem izvoljena za predsednico združenja na področju slovensko-hrvaške inšpektorije HMP za naslednjih 6 let.

Ob pozdravu zbranih je inšpektorica HMP s. Damjana Tramte podala nekaj novic, med drugim je najavila skorajšnji izid novega slovenskega življenjepisa s. Alojzije Domajnko, pionirke HMP v domovini. Nekatere starejše nekdanje gojenke so jo osebno poznale, spodbuda pa bo vsem, ki se v tem letu posvečenega življenja in ob sklepu jubileja don Boskovega rojstva zazirajo v svetle zvezde na poti darovanja. *hmp*

■ MURSKA SOBOTA

Kostanjev piknik ZMP

Jesenski dan 24. oktober 2015 nam v spomin najprej priključuje Marijo Pomočnico. Ob tem pa ne moremo mimo sadov zemlje, ki jih v teh dneh pobiramo po naših poljih ... So delo Stvarnika za nas, ker nas ima rad.

Vse to nam je v Murski Soboti uspelo združiti v eno. Člani Združenja Marije Po-

1 Srečanje ZMP v Murski Soboti; 2 Diakonsko posvečenje salezijanca Mitja Franca

močnice smo se pri sestrah hčerah Marije Pomočnice zbrali s polnimi vedri kostanja.

K lepemu ozračju je prispeval lep, topel in sončen dan. Kostanj je bil slasten; najbrž tudi za to, ker smo ga pripravljali v veselju in prijateljski družini.

V drugem delu piknika smo z duhovno mislijo in petjem Marijinih litanij napolnili tudi naša srca.

Srečanje smo sklenili v župnijski cerkvi; pred Najsvejšim smo se povezali še v molitvi rožnega venca za vse misijonarje in misijonarke po svetu in bili skupaj pri sveti maši. *s. Cilka Hozjan*

■ BELTINCI

Mitja Franc posvečen v diakona

V nedeljo 25. oktobra je bil za škofijo Murska Sobota, ter za Cerkev na slovenskem milostni dan. V župnijski cerkvi sv. Ladislava v Beltincih so po rokah škofa dr. Pete-

ra Štumpfa red diakonata prejeli: škofijski bogoslovec Matjaž, frančiškan Boštjan, minorit Anton in salezijanec Mitja Franc iz župnije Črenšovci.

Škof dr. Peter Štumpf je spregovoril o pomenu diakonske službe. Med drugim je povedal: "Mitja, Anton, Boštjan in Matjaž, bodite slepi za tiste reči, ki onemogočajo pogled na Jezusa. Vaše duhovno oko naj bo zdravo in pogled jasen v ponižnosti in potrpežljivosti, da boste videli in tudi drugim pomagali, da v veri spregledajo in bodo videli iti po poti za Jezusom Kristusom."

Diakoni so po obredu posvečenja sodelovali s strežbo pri oltarju in tako tesneje sodelovali pri sveti daritvi. Po sv. maši smo se Bogu zahvalili z zahvalno pesmijo.

Bogu smo hvaležni, da jih je izbral za diakone. Še naprej zanje molimo, da bodo stanoviti v poklicu in prosimo, da Gospod pošlje novih delavcev na svojo žetev.

T. S.

+ ANTON GRIL SDB

1921–2015

duhovnik salezijanec

Sedemnajstega septembra 2015 je v Santiago de Chile v 95. letu življenja umrl duhovnik salezijanec slovenskega rodu Anton Gril. Rodil se je 21. junija 1921 v Šoštanju. Njegov oče je bil Franc, mati pa Rozalija, roj. Sevčnikar. K salezijancem je vstopil leta 1935 v Veržeju. Po noviciatu na Radni, ki ga je začel na jesen pred drugo svetovno vojno, je 7. oktobra 1941 izpovedal prve redovne zaobljube na Lisičjem pri Škofljici. Po vojni je zaradi neprijaznih razmer v domovini moral oditi v tujino. Ko je bil v zavodu v Bollengu v Italiji, je tam 12. septembra 1946 izpovedal večne redovne zaobljube. Leta 1947 je v baziliki Marije Pomočnice v Torinu prejel misijonski križ kot član 77. salezijanske misijonske odprave. Dodeljen je bil salezijanski skupnosti v Čilu, kjer je ostal vse življenje.

V Čilu je takoj nadaljeval teološke študije v zavodu v mednarodnem študijskem središču La Cisterna. Sedemindvajsetega novembra 1948 je bil v svetišču Templo de La Gratiud Nacional v Santiagu posvečen v duhovnika.

V letih 1950 don 1954 je bil v salezijanskem zavodu Don Bosco v Iquique kot vzgojitelj, učitelj in kaplan

pri sestrah hčerah Marije Pomočnice. Naslednje leto je deloval v kmetijski šoli v Pocochay, leta 1957 pa je bil v Oratoriju Don Bosco šolski svetnik. V letih 1958 do 1960 je bil rektor svetišča Srca Jezusovega v mestu Iquique na obali Pacifika, za tem pa je bil v letih 1961–1967 rektor svetišča Marije Pomočnice v mestu El Salvador de Talca. Nato je do leta 1972 deloval v šoli Svete družine v santiaški četrti Macul. V letih 1975 in 1976 je bil v škofiji San Felipe župnik v župniji El Almendral. 1977. leta ga je duhovniška in redovniška pot zopet vodila v Iquique; tokrat se je v razponu skoraj celega desetletja posvečal revni mladini s hribovja v mestnem zaledju. Leta 1985 je bil dodeljen skupnosti v Valparaíso. V zadnjih desetletjih življenja je deloval kot spovednik, nekaj časa tudi kot zaporniški vikar, zlasti pa se je posvečal razširjanju marijanske pobožnosti in pobožnosti do Božjega usmiljenja.

Čile je tako postal njegova druga domovina; že davnega leta 1958 je sprejel čilensko

rajni

naročniki SaL. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Bekes Alojzij, Kosovo
Debenjak Zora, Dobrovo v Brdih
Erjavec Peter, Višnja Gora
Farkaš Nežika, Mala Nedelja
Gril Anton, salezijanec
duhovnik, Šoštanj (umrl: Čile)
Lapanja Marija, Idrija
Lončarič Pavla, Rimske Toplice
Motaln Ana, Šmartno na Pohorju
Ocvirk Marija, Vransko
Palčar Marija, Kopanjski
Rupnik Ivanka, Godovič
Turk Albina, Loški potok
Zupančič Milena, Višnja Gora

državljanstvo, da bi se tudi tako lažje vključil v tamkajšnje družbo in se približal ljudem. Pri svojem apostolskem delovanju je srečal številne ljudi, jih tolažil v njihovih boleznih in preizkušnjah in jim odpiral upanje, utemeljeno na Jezusovi blagovesti. Moč za svoje duhovniško delo pa je nabiral v pristni in globoki pobožnosti, na poseben način do nebeške Matere Marije.

M. L.

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska

Hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Od 1. 9. 2015 do 19. 10. 2015 ste darovali (nekateri večkrat):

Bečan A., Brezavšček R., Čeferin M., Črnilogar M., Don Boskove prostovoljke, družina Vovko, Ferenčak R., Golob B., Hartman T., Ivanuša T., Jagodic A., Knez D., Kovač I., Luketič M. in N., Medved V., Mihečič M., Močnik V., Otrin D., Robič R. M., Salezijanski zavod Veržej, Salezijanski zavod Želimlje, salezijanci Celje, Škerbot S., Šuštar F., škof, Trobentar P., molivci za duh. poklice, Uršič S., Vrščič J., Zimič M., Zorko J., Zupan L., Žalik F. in drugi neimenovani dobrotniki. **Bog povrni!**

				SESTAVILA MATEJA	VELIK KOS BLAGA ZA POKRIVANJE	POPUST PRI PRODAJNI CENI	JAKOB BRAT DVOJČEK, EDOM	MOČNIKU PODOBNA JED, MASLOVNIK	AMERIŠKA ZVEZNA DRŽAVA (PHOENIX)
				PREČNI NOSILEC VOZILA					
				POLŽ BREZ HIŠICE					
				STAR PERZ KOVANEC					
				KLICA, KAL, POGANJEK					
				▶					
SALEZI- JANSKI VESTNIK	PRED- STOJNIK SAMO- STANA	AM. IGRA- LEC BRAD SIROMAŠEN ČLOVEK	▽				LOJZE OGOREVC		
							VEK		
STANJE OSAMLJE- NEGA						NEKO. AVSTR. SMUČAR HANS			
						ANA (ANGL.)			
MESTO V ITALIJI, S POŠEVNIM STOLPOM					OPERNI SPEV, ARIJA				
					NASAD (ZASTAR.)				
REKA V FRANCIJI, LEVI PRITOK ISERE				ZNAMENJE, SIGNAL					SALEZI- JANSKI VESTNIK
				SPOJ ROKE S TRUPOM					
ZNAMKA VW AVTO- MOBILA						ČUT ZA ZAZNAVO SVETLOBNIH DRAŽLJAJEV	OTOK ČAROVNICE KIRKE	NITAST IZRASTEK NA GLAVI	
SALEZI- JANSKI VESTNIK	NIZOZ. IME ZA REKO MEUSE					POJAV NA VODI			
	DOMEN RAKOVEC					CIRIL ISTENIČ			
OBMORSKA POKRA- JINA NA HRVAŠKEM									
RDEČI KRIŽ				ZNAMKA ŠPORTNE OPREME					

geslo križanke

pošljite do
20. decembra 2015
na uredništvo
Salezijanskega vestnika

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko. Z močjo srca.
3. nagrada: knjiga T. Bosco, Dominik Savio
4. nagrada: knjiga K. Jenič, Dobiva se pri kapelici
5. nagrada: strip M. Kovačič, Misijonar Andrej Majcen.

Rešitev križanke SV 5/2015

Egidij VIGANO
sedmi don Boskov
naslednik

Nagradenci prejšnje nagradne križanke

1. **nagrada:** vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: TOPLAK Albin, Videm Dobrepolje.
2. **nagrada:** knjiga F. Bouchard, Don Bosko - Z močjo srca: SRDAREV Ester, Ljubljana.
3. **nagrada:** knjiga Teresio Bosco, Dominik Savio: ZORMAN Jožica, Komenda.
4. **nagrada:** knjiga Karmen Jenič, Dobiva se pri kapelici: DEŽELAK Aljoša, Sevnica.
5. **nagrada:** strip o Andreju Majcnu: SUŠANJ Metka, Jesenice.

DRUŽINSKE POČITNICE Z ROKODELCI

Spoznali boste rokodelsko dediščino Pomurja in se s pomočjo rokodelcev naučili izdelati različne izdelke iz naravnih gradiv. Hiša s svojo okolico nudi številne možnosti za šport in rekreacijo in je odlična izhodiščna točka za številne izlete po Prekmurju in Prlekiji. V tišini hišne kapele se lahko umirite in se notranje obogatite.

Informacije in rezervacije

Penzion Mavrica*** | Puščenjakova ul. 1 | 9241 Veržej
E: penzion.mavrica@marianum.si
S: www.marianum.si
M: 051 370 377

marianum
ZAVOD MARIANUM VERŽEJ
Hiša, ki združuje generacije.

MUZIKAL O DON BOSKU: ZA VAS ŽIVIM!

Novembra letos bo ta biografski muzikal o don Bosku doživel še štiri (zadnje) ponovitve:

13. november (petek), Ljubljana, Teološka fakulteta, ob 19.30.
14. november (sobota), Ljubljana, Teološka fakulteta, ob 19.30.
28. november (sobota), Murska Sobota, ob 19.00.
29. november (nedelja), Celje – Celjski dom, Krekov trg 3, ob 17.00.

Podobnosti na spletu: zavaszivim.si

LJUBLJANA-RAKOVNIK: ROMARSKI SHOD

29. november in 27. december (nedelja): Pobožnost zadnje nedelje v mesecu s sv. mašo ob 15.00. Vedno priložnost za sv. spoved.

BLED - pri sestrah HMP

20.–22. november: duhovne vaje za prvoobhajance
Informacije in prijave: s. Barbara Močenik

11.–13. december: duhovne vaje za študente in mlade v poklicih

Informacije in prijave: s. Barbara Močenik, Boštjan Jamnik, s. Dani Kordež

NOVO MESTO – ŠMIHEL, Zavod Friderika I. Baraga

27.–28. november: 24-urna duhovna obnova za katehiste in katehistinje. Vodi g. Janez Žakelj.

9. januar: glasbena delavnica; vodi prof. Matej Burger
Informacije in prijave: s. Brigita Zelič

VERŽEJ

28. november (sobota): Enodnevno srečanje družin birmancev. • *Informacije: Grega Valič*

4. december (petek): 11.00, odprtje 8. razstave slovenskih jasic.

Informacije: Ivan Kuhar

11.–13. december (petek-nedelja): duhovne vaje za 8. in 9. razred. • *Informacije in prijate: Peter Pučnik*

VEČERI DRG – DUHOVNE RITMIČNE GLASBE

Drugi četrtek v mesecu, od novembra do januarja in od marca do maja, ob 20.00, v gradu Rakovnik. Predstavitev izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje.

12. november 2015 – Odsev, Antonov dom na Viču

10. december 2015 – Judita

14. januar 2016 – Petra Stopar

11. februar 2016 – B stran

10. marec 2016 – Stična band

14. april 2016 – 2Ribi5Hlebov

12. maj 2016 – skupina Veselje

Vedno ob 20.00 v gradu na Rakovniku.

DUŠA – DUhovna Šola za Animatorje na Rakovniku.

Tretji torek v mesecu, od 19.00–21.30, na Rakovniku. Enoletni program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja (uskovniški tedni, postne duhovne vaje, oratorij, bivši gimnazijci in animatorji Želimlje, salezijanski mladinski centri ...): starejše dijake, študente in mlade v poklicih. Srečanja so enkrat mesečno, od oktobra do maja (17. november, 15. december, 19. januar...). Drugi vikend v decembru so za udeležence na Bledu duhovne vaje.

Informacije in prijave: Boštjan Jamnik, s. Dani Kordež

VIKENDI ZA DRUŽINE: »Pa ravno MI(DVA)!«

26.–28. februar 2016: BLED, Marijin dom.

15.–17. april 2016: VERŽEJ, Marijanišče.

Kratki duhovno-družabni oddih za družine in zakonce. Program staršem omogoča čas za osebno delo, pogovor v paru in v skupini, molitev, spoved, druženje ...; otrokom pa čas za igro, delavnice, veselje ... Letos bomo razmišljali o drobnih vsakdanjih besedah in dejanjih, za katere papež Frančišek pravi, da v družino prinašajo največje radosti ali pa največje bolečine.

Cena: 40 € za odrasle, 25 € za osnovnošolske otroke, za predšolske otroke brezplačno!

Več informacij in prijave na:

donbosko.si/vikendi-za-druzine

ŽELIMLJE - duhovne vaje

20.–22. november: 4.–7. razred

27.–29. november: ministranti (fantje)

4.–6. december: 8. in 9. razred

11.–13. december: 9. razred in srednješolci

Informacije in prijave: Klemen Balažič

USKOVNIŠKA MAŠA

Tretji četrtek v mesecu, ob 18.00, na Rakovniku. Za animatorje in udeležence uskovniških tednov in postnih duhovnih vaj, za mlade salezijanskega mladinskega gibanja ... (19. november, 17. december, 21. januar ...) .

Informacije: Boštjan Jamnik

Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

PODOBOSTINASPLETUZAVASZIVIMSIZ01516
Skupna številka: 598, letnik 87
ISSN 0353-0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek

Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik

Lektorica: Jerneja Kovšca

Grafična zasnova: mati design

Računalniški postavitev: Salve, P. Belak

Foto naslovnica: Patricija Belak

Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat

Založba: Salve d.o.o. Ljubljana

Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE

Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SI56 2420 0900 4141 717

sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

PODATKI ZA STIK

Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Telefon 059/339.100

E naslov vestnik@sdb.si

Spletna stran www.donbosko.si

Klemen Balažič, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com

Boštjan Jamnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si

Marko Košnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, marko.kosnik@salve.si

Ivan Kuhar, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si

Blažka Merkač, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 sm@salve.si

Peter Pučnik, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 040/360.729, peter.pucnik@marianum.si

Ivan Turk, Troštova 12, 12912 Ig, tel. 031/358.018; ivan.turk@salve.si

Grega Valič, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 041/261.870, gregavalic@yahoo.com

www.donbosko.si

DON BOSKOVI SALEZIJANCI,
NADŠKOFIJA MARIBOR
IN ŽUPNIJA SV. JANEZA BOSKA
MARIBOR

VABIMO NA

slovesnost
nove
sv. Janeza Boska
v nedeljo
15. novembra 2015
ob 15. uri

blagoslovitve
cerkve
v Mariboru

OBISK VRHOVNEGA PREDSTOJNIKA
SALEZIJANCEV **ANGELA FERNANDEZA**
OB SKLEPU PRAZNOVANJA
200-LETNICE
DON BOSKOVEGA ROJSTVA IN
BLAGOSLOV NOVE CERKVE
SV. JANEZA BOSKA.
SLOVESNOST BO VODIL MARIBORSKI
NADŠKOF IN METROPOLIT
ALOJZIJ CVIKL.
SODELUJEJO **MLADINSKI MEŠANI**
PEVSKI ZBORI.

SALEZIJANCI SE ZAHVALJUJEMO
VSEM DOBROTNIKOM
NOVE CERKVE V MARIBORU.
NAJ BOG OBILNO BLAGOSLAVLJA
VAŠO DOBROTO!

»Vsak napor je
majhen, kadar gre
za Cerkev.«

Don Bosco

Lokacija: Pod Pohorjem - Don Boskov center, Engelsova 66, Maribor - med Qlandijo na eni ter vojašnico na drugi strani, v krožišču ceste Borova vas in - ceste Proletarskih brigad. Podrobnejša navodila za šoferje, ki prihajate s celjske strani: ko se peljete proti Mariboru, v Slivnici z avtoceste krenete na staro štiripasovnico v smeri **MB-jug** na Ljubljansko in naprej na **Tržaško** cesto - v Maribor - pozor: nekaj sto metrov za 'Rutarjem na desni' ne krenete na staro MB obvoznico, ampak v smeri centra; po ca. 1,5km v križišču s cesto **Proletarskih brigad** zavijete levo po štiripasovnici za smer **Tabor** ca. 2 km in ste pri Don Boskovem centru).